

รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์
Weekly Epidemiological Surveillance Report, Thailand

ปีที่ 43 ฉบับที่ 32 : 17 สิงหาคม 2555

Volume 43 Number 32 : August 17, 2012

สำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข / Bureau of Epidemiology, Department of Disease Control, Ministry of Public Health

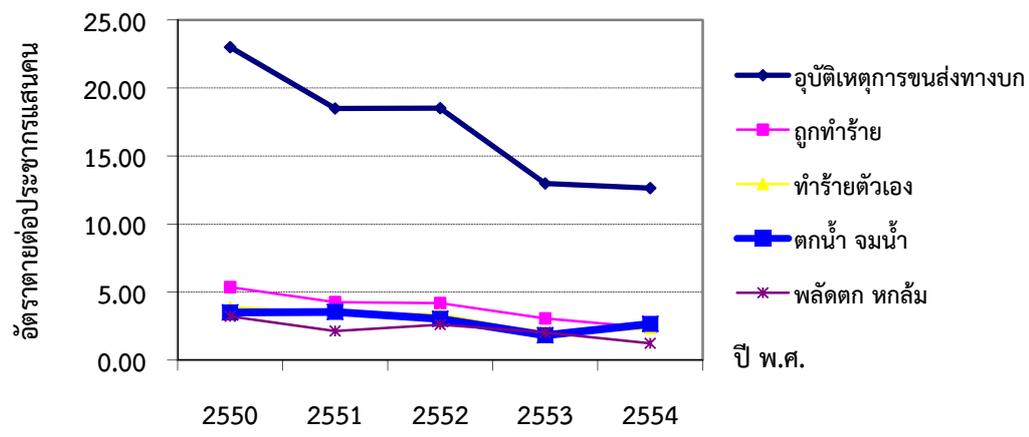

การบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการตกน้ำ จมน้ำ ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2550 - 2554
Injury by Drowning in Thailand, 2007 - 2011

✉ kanjanee78@gmail.com

กาญจณีย์ ดำนาจแก้ว, พิมพ์ภา เตชะกมลสุข และอนงค์ แสงจันทร์ทิพย์
สำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค

การบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการตกน้ำ จมน้ำ เป็นปัญหาสำคัญทางสาธารณสุขของประเทศไทย จากรายงานข้อมูลการบาดเจ็บ 19 สาเหตุตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 - 2554 พบว่า ในปี พ.ศ. 2550 - 2551 อัตราเสียชีวิตจากการตกน้ำ จมน้ำ มีแนวโน้มสูง และเริ่มลดลงในปี พ.ศ. 2552 - 2553 จนกระทั่งปี พ.ศ. 2554 เริ่มสูงขึ้น และพบอัตราเสียชีวิตสูงเป็นหนึ่งในห้าอันดับแรกของการเสียชีวิตจากการบาดเจ็บด้วยสาเหตุภายนอก (รูปที่ 1)

แหล่งข้อมูล : ข้อมูลการบาดเจ็บ 19 สาเหตุ สำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

รูปที่ 1 อัตราตายต่อประชากรแสนคน จากสาเหตุการบาดเจ็บ 5 อันดับแรกประเทศไทย ปี พ.ศ. 2550 - 2554

จากรายงานข้อมูล ในปี พ.ศ. 2554 พบอัตราตายจากการตกน้ำ จมน้ำสูงเป็นอันดับ 2 (2.66 ต่อประชากรแสนคน) รองจากอุบัติเหตุการขนส่งทางบก (12.64 ต่อประชากรแสนคน) โดยมีรายงานการตกน้ำ จมน้ำ 5,541 ราย (อัตราบาดเจ็บ 8.66 ต่อประชากรแสนคน) ในจำนวนนี้เสียชีวิต 1,702 ราย (อัตราตาย 2.66 ต่อประชากรแสนคน) ยังพบว่า เป็นสาเหตุอันดับหนึ่งที่มีอัตราป่วยตายสูงสุด

◆ การบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการตกน้ำ จมน้ำ ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2550 - 2554	497
◆ สรุปสถานการณ์การเฝ้าระวังอาการภายหลังได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ประจำเดือนกรกฎาคม 2555	501
◆ สรุปการตรวจข่าวการระบาดของโรคในรอบสัปดาห์ที่ 32 ระหว่างวันที่ 5 - 11 สิงหาคม 2555	504
◆ ข้อมูลรายงานโรคเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ที่ 32 ระหว่างวันที่ 5 - 11 สิงหาคม 2555	507

วัตถุประสงค์ในการจัดทำ

รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์

1. เพื่อให้หน่วยงานเจ้าของข้อมูลรายงานเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา ได้ตรวจสอบและแก้ไขให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
2. เพื่อวิเคราะห์และรายงานสถานการณ์โรคที่เป็นปัจจุบัน ทั้งใน และต่างประเทศ
3. เพื่อเป็นสื่อกลางในการนำเสนอผลการสอบสวนโรค หรืองานศึกษาวิจัยที่สำคัญและเป็นปัจจุบัน
4. เพื่อเผยแพร่ความรู้ ตลอดจนแนวทางการดำเนินงานทางระบาดวิทยาและสาธารณสุข

คณะที่ปรึกษา

นายแพทย์สุชาติ เจตนเสน นายแพทย์ประยูร กุมาตล
นายแพทย์ธวัช ฉายนิยโยธิน นายแพทย์ประเสริฐ ทองเจริญ
นายแพทย์ดำนวน อึ้งชูศักดิ์ นายสัตวแพทย์ประวิทย์ ชุมเกษียร
นายองอาจ เจริญสุข

หัวหน้ากองบรรณาธิการ : นายแพทย์ภาสกร อัครเสวี

บรรณาธิการประจำฉบับ : ปริมาศ ตักดีศิริสัมพันธ์

บรรณาธิการวิชาการ : แพทย์หญิงพิมพ์ภา เตชะกมลสุข
แพทย์หญิงดารินทร์ อารีย์โชคชัย

กองบรรณาธิการ

ปริมาศ ตักดีศิริสัมพันธ์ พงษ์ศิริ วัฒนาสุรภิตต์ สิริลักษณ์ รั้งมีวงศ์

ฝ่ายข้อมูล

สมาน สมบูรณ์รัตน์ ศศิธรณ์ มาแอดิยน พัชรี ศรีหมอก
น.สพ. อิศศักดิ์ ชักนำ สมเจตน์ ตั้งเจริญศิลป์

ฝ่ายจัดส่ง : พูนทรัพย์ เปียมณี เชิดชัย ดาราแจ้ง พริยา คล้ายพ้อ

ฝ่ายศิลป์ : ประมวล กุมพงษ์

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ : ปริมาศ ตักดีศิริสัมพันธ์

แนวทางการเฝ้าระวังใช้หัตถ์ในคน

- แนวทางการเฝ้าระวังใช้หัตถ์ในคน
- แบบส่งตัวอย่างเพื่อตรวจวินิจฉัยผู้ป่วยสงสัยใช้หัตถ์ใหญ่/ใช้หัตถ์คน
- แบบแจ้งผู้ป่วยกลุ่มอาการคล้ายใช้หัตถ์ใหญ่ (ILI) ในข่ายเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา (AI 1)
- แนวทางการส่งตัวอย่างตรวจเชื้อใช้หัตถ์คน
- แบบสอบสวนผู้ป่วยสงสัยใช้หัตถ์ใหญ่/ใช้หัตถ์คน (AI-2)

สามารถดาวน์โหลดได้จากเว็บไซต์สำนักโรคระบาดวิทยาในกรณีพบผู้ป่วยสงสัยใช้หัตถ์คน ให้กรอกแบบรายงานผู้ป่วยอาการคล้ายใช้หัตถ์ใหญ่ (AI 1) ส่งสำนักโรคระบาดวิทยา ภายใน 24 ชั่วโมงไปที่ outbreak@health.moph.go.th หรือโทรสารที่หมายเลข 0-2591-8579 หรือ แจ้งทางโทรศัพท์ที่หมายเลข 0-2590-1882, 0-2590-1876, 0-2590-1895

ร้อยละ 30.72 สูงกว่า ทำร้ายตัวเอง ร้อยละ 6.36 คุณคามการหายใจ ร้อยละ 2.72 และอุบัติเหตุการขนส่งทางบก ร้อยละ 1.13

การตกน้ำ จมน้ำ เป็นสาเหตุสำคัญของการเสียชีวิตในทุกกลุ่มอายุ รองจากอุบัติเหตุการขนส่งทางบก จากข้อมูลระบบเฝ้าระวังการบาดเจ็บ (IS) รายงานบาดเจ็บรุนแรงที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลเครือข่าย 28 แห่ง ในระยะ 5 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2550 - 2554 พบว่า มีจำนวนผู้บาดเจ็บรุนแรงจากการตกน้ำ จมน้ำ 2,957 ราย เสียชีวิต 1,405 ราย อัตราป่วยตายสูงถึงร้อยละ 47.51 สำหรับการเสียชีวิต โดยเฉพาะกลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี พบเด็กอายุ 1 - 4 ปี ตกน้ำ จมน้ำ เสียชีวิตอันดับที่ 1 สูงกว่าอุบัติเหตุการขนส่งทางบก เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี กลุ่มอายุ 5 - 9 ปี และกลุ่มอายุ 10 - 14 ปี ตกน้ำ จมน้ำเสียชีวิตอันดับที่ 2 รองจากอุบัติเหตุการขนส่งทางบก กลุ่มอายุ 20 ปีขึ้นไป และ รวมทุกกลุ่มอายุ ตกน้ำ จมน้ำตาย อันดับที่ 5 (ตารางที่ 1)

กลุ่มอายุ ที่ตกน้ำ จมน้ำ

การบาดเจ็บรุนแรงจากการตกน้ำ จมน้ำ พบในเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีสูงสุด ร้อยละ 55.41 รองลงมาเป็นกลุ่มอายุ 15 - 44 ปี ร้อยละ 25.64 และ อายุ 45 ปีขึ้นไป ร้อยละ 18.94 เมื่อจำแนกเฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี พบบาดเจ็บสูงในกลุ่มอายุ 1 - 4 ปี ร้อยละ 27.13 รองลงมา อายุ 5 - 9 ปี ร้อยละ 16.31 อายุ 10-14 ปี ร้อยละ 9.91 และ เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี ร้อยละ 2.06

การเสียชีวิตจากการตกน้ำ จมน้ำ พบในเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี สูงสุด ร้อยละ 45.01 ซึ่งเป็นเด็กอายุ 1- 4 ปีสูงสุด ร้อยละ 18.66 รองลงมา อายุ 5 - 9 ปี ร้อยละ 14.60 อายุ 10 - 14 ปี ร้อยละ 10.04 และเด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี ร้อยละ 1.71

เพศ ผู้บาดเจ็บเป็นชายมากกว่าหญิง อัตราส่วนหญิงต่อชาย เท่ากับ 1 : 2.3 และเสียชีวิตเป็นชายมากกว่าหญิง อัตราส่วนหญิงต่อชาย เท่ากับ 1 : 2.5

สถานที่เกิดเหตุ อยู่ในบ้านและบริเวณบ้าน (ร้อยละ 27.18) รองลงมา ได้แก่ นา ไร่ สวน (ร้อยละ 14.18) สถานศึกษา (ร้อยละ 2.81) และบริเวณอื่น (ร้อยละ 45.87) ไม่ทราบ (ร้อยละ 9.96)

ประเภทของแหล่งน้ำที่เกิดเหตุ เป็น แหล่งน้ำธรรมชาติ (เช่น คลอง ทะเลสาบ แม่น้ำ บริเวณชายหาด) ร้อยละ 47.95 สระ ว่ายน้ำ ร้อยละ 4.54 ถังอาบน้ำ ร้อยละ 3.86 และ แหล่งน้ำอื่น ร้อยละ 43.65

การตกน้ำ จมน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ เกิดเหตุสูงสุดใน คลอง แม่น้ำ และบริเวณชายหาด (ร้อยละ 55.03) รองลงมา ในบ้านและบริเวณบ้าน (ร้อยละ 20.83) นา ไร่ สวน (ร้อยละ 17.03) สถานศึกษา (ร้อยละ 2.51)

การจมน้ำในสระว่ายน้ำ เกิดเหตุ อยู่ในบ้านและบริเวณบ้าน ร้อยละ 23.48 สถานศึกษา ร้อยละ 13.64 สถานที่ขายสินค้าและบริการ ร้อยละ 8.33 นาไร่ สวน ร้อยละ 5.30 สนามกีฬาสาธารณะ ร้อยละ 4.55

การจมน้ำในถังอาบน้ำ ส่วนใหญ่เกิดในบ้านและบริเวณบ้าน ร้อยละ 89.19

เมื่อเปรียบเทียบการตกน้ำ จมน้ำ ในแต่ละกลุ่มอายุตามประเภทของแหล่งน้ำ พบว่า ทุกกลุ่มอายุ ตกน้ำจมน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติสูงสุด สูงกว่าแหล่งน้ำอื่น ๆ โดยเฉพาะอายุตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จนถึงกลุ่มผู้ใหญ่ สูงสุดในกลุ่มอายุ 5 - 9 ปี ร้อยละ 16.80 รองลงมา คือ กลุ่มอายุ 10 - 14 ปี ร้อยละ 10.84

เวลา วัน เดือน ที่พบว่ามี การจมน้ำสูง

เวลาเกิดเหตุสูงพบมากหลังเที่ยงวันถึงเย็น (เวลา 12.00 - 17.59 น.) ร้อยละ 58.94 รองลงมา ได้แก่ 06.00 - 11.59 น. ร้อยละ 24.41

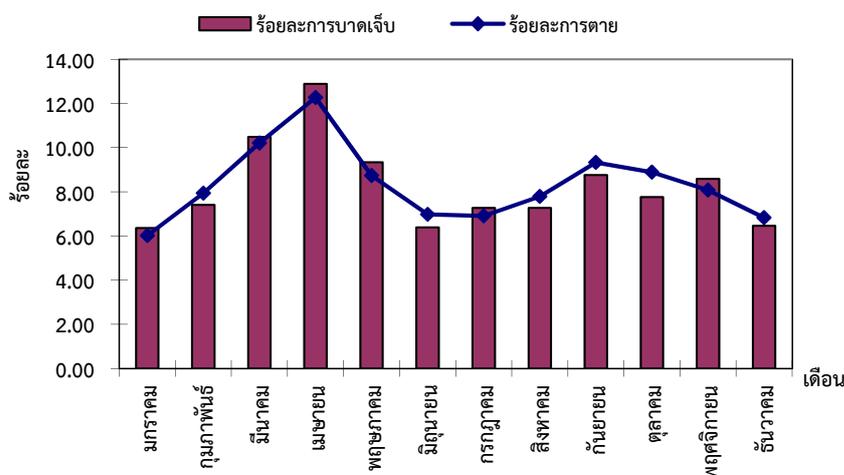
วันหยุดโดยเฉพาะวันอาทิตย์เกิดเหตุสูงสุด ร้อยละ 19.48 รองลงมา ได้แก่ วันเสาร์ ร้อยละ 16.74

เดือนที่เกิดเหตุสูงช่วงแรก ระหว่างเดือนมีนาคม- พฤษภาคม ช่วงหลังเดือนกันยายน - พฤศจิกายน ซึ่งตรงกับช่วงปิดเทอม เทศกาลสงกรานต์ และเทศกาลลอยกระทง และเดือนที่พบผู้บาดเจ็บสูงสุด คือ เดือนเมษายนเช่นเดียวกับการเสียชีวิต (รูปที่ 2)

ตารางที่ 1 สาเหตุการเสียชีวิตจากการบาดเจ็บด้วยสาเหตุภายนอก 5 อันดับแรก จำแนกตามกลุ่มอายุ ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2550 - 2554

กลุ่มอายุ	อันดับที่ 1	อันดับที่ 2	อันดับที่ 3	อันดับที่ 4	อันดับที่ 5
ต่ำกว่า 1 ปี	อุบัติเหตุการขนส่ง	การตกน้ำ จมน้ำ	การถูกทำร้าย	การพลัด ตก หรือ หกล้ม	การสัมผัสแรงเชิงกล วัตถุสิ่งของ
1-4 ปี	การตกน้ำ จมน้ำ	อุบัติเหตุการขนส่ง	การพลัด ตก หรือ หกล้ม	การสัมผัสแรงเชิงกล วัตถุสิ่งของ	สัมผัสกระแสไฟฟ้า รังสีและอุณหภูมิ
5-9 ปี	อุบัติเหตุการขนส่ง	การตกน้ำ จมน้ำ	การสัมผัสแรงเชิงกล วัตถุสิ่งของ	การพลัด ตก หรือ หกล้ม	สัมผัสกระแสไฟฟ้า รังสีและอุณหภูมิ
10-14 ปี	อุบัติเหตุการขนส่ง	การตกน้ำ จมน้ำ	การถูกทำร้าย	การสัมผัสแรงเชิงกล วัตถุสิ่งของ	การพลัด ตก หรือ หกล้ม
20+ปี	อุบัติเหตุการขนส่ง	การพลัด ตก หรือหกล้ม	การถูกทำร้าย	การทำร้ายตัวเอง	การตกน้ำ จมน้ำ
รวม ทุกกลุ่มอายุ	อุบัติเหตุการขนส่ง	การพลัดตก หรือ หกล้ม	การถูกทำร้าย	การทำร้ายตัวเอง	การตกน้ำ จมน้ำ

แหล่งข้อมูล : ระบบเฝ้าระวังการบาดเจ็บระดับชาติ (IS) จากโรงพยาบาลเครือข่าย 28 แห่ง สำนักระบาดวิทยา

แหล่งข้อมูล : ระบบเฝ้าระวังการบาดเจ็บระดับชาติ (IS) จากโรงพยาบาล 28 แห่ง สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

รูปที่ 2 ร้อยละการบาดเจ็บและตายจากการตกน้ำ จมน้ำ จำแนกตามเดือนเกิดเหตุ ปี พ.ศ. 2550 - 2554

พฤติกรรมเสี่ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้ตกน้ำ จมน้ำ มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 14.15 พบว่า ในจำนวนผู้ตกน้ำ จมน้ำ ทั้งหมดที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สูงสุดอยู่ในกลุ่มอายุ 45 - 49 ร้อยละ 60.27 รองลงมา กลุ่มอายุ 35 - 39 ปี ร้อยละ 56.82 ส่วนใหญ่เป็นเพศชายถึงร้อยละ 90.73

การเข้าถึงการรักษาพยาบาล พบว่า มีผู้ตกน้ำ จมน้ำ ถูกส่งต่อมาจากสถานบริการอื่น ส่วนใหญ่มาจากสถานพยาบาลนอกจังหวัด (Referral) ร้อยละ 99.59 และผู้ตกน้ำ จมน้ำ มาโรงพยาบาลโดยตรง (ไม่ส่งต่อจากโรงพยาบาลอื่น) โดยมีญาติหรือผู้เห็นเหตุการณ์นำส่งร้อยละ 56.96 นำส่งโดยหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ร้อยละ 29.56 ตำรวจ ทหาร ร้อยละ 11.76

ผู้ตกน้ำ จมน้ำ ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในพื้นที่เกิดเหตุ ในจำนวนผู้เสียชีวิตทั้งหมด แบ่งเป็น การตายก่อนถึงโรงพยาบาล ร้อยละ 55.52 และเสียชีวิตขณะเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ร้อยละ 44.48

สรุป

กลุ่มเสี่ยงต่อการตกน้ำ จมน้ำ คือ เด็กต่ำกว่า 15 ปี และอัตราป่วยตายของผู้บาดเจ็บรุนแรงจากการตกน้ำ จมน้ำสูงถึงร้อยละ 47.51

ช่วงเวลาที่มีอัตราการตกน้ำ จมน้ำสูง คือ หลังเที่ยงวันถึงเย็น เวลา 12.00 - 18.00 น โดยเฉพาะวันเสาร์และอาทิตย์ ช่วงฤดูร้อน และปิดภาคเรียนของเด็ก

พื้นที่เสี่ยงต่อการตกน้ำ จมน้ำ คือ แหล่งน้ำ ในบ้าน รอบ ๆ บ้าน ละครวมบ้านและในชุมชน และ แหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภูมิลำเนาผู้บาดเจ็บ และผู้เสียชีวิต อาศัยอยู่

แหล่งน้ำในบ้าน เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการตกน้ำ จมน้ำ ของเด็กแรกเกิด ถึงอายุ 3 ปี เช่น ถังน้ำ กาละมัง อ่างอาบน้ำ อ่างเลี้ยงปลา อ่างบัว โถง ที่นั่งซักโครก สระว่ายน้ำพลาสติกกระติกน้ำ หรือภาชนะเก็บ-กักน้ำต่าง ๆ ภายในบ้าน

แหล่งน้ำรอบ ๆ บ้าน ละครวมบ้าน และชุมชน เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการตกน้ำ จมน้ำ เด็กตั้งแต่อายุ 3 ปีขึ้นไป เช่น แอ่งน้ำใต้ถนนบ้าน แอ่งน้ำข้าง ร่องน้ำ คูน้ำ บ่อน้ำ บ่อเลี้ยงปลา บ่อเลี้ยงกุ้ง แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร แม่น้ำ ลำคลอง หนองบึง ชายทะเล

ข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลปัญหาการเสียชีวิตจากการตกน้ำ จมน้ำซึ่ง เป็นเด็กอายุ ต่ำกว่า 15 ปี จึงมีข้อเสนอแนะในการป้องกันการตกน้ำ จมน้ำดังต่อไปนี้⁽¹⁾

1. การดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด มีส่วนสำคัญในการป้องกันการตกน้ำ จมน้ำ ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็ก ควรให้การดูแลเด็กอย่าง

ใกล้ชิดไม่คลาดสายตา ทั้งขณะอยู่ในแหล่งน้ำหรืออยู่ใกล้แหล่งน้ำ ไม่ว่าจะเด็กเล็กวัยเตาะแตะ หรือเด็กโต ไม่ควรอนุญาตให้เด็กไปเล่นน้ำ ว่ายน้ำในแหล่งน้ำที่ไม่คุ้นเคย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 3 ขวบ แม้จะเป็นช่วงเวลาเพียงชั่วขณะ ไม่ปล่อยให้อยู่ตามลำพัง ขณะอาบน้ำ เล่นน้ำ

2. การสอนเด็กให้ว่ายน้ำหรือใช้ชูชีพในการเล่นน้ำ ฝึกฝนให้ว่ายน้ำเป็น มีทักษะในการเอาชีวิตรอด เรียนรู้อันตรายจากการตกน้ำ จมน้ำ รู้จักวิธีการช่วยเหลือคนตกน้ำ จมน้ำอย่างถูกวิธี เล่นกีฬาทางน้ำ หรือการเดินทางสัญจรทางน้ำ การท่องเที่ยวทางน้ำอย่างปลอดภัย รู้จักใส่เสื้อชูชีพ

3. การจัดการดูแลสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็กให้ปลอดภัย ได้แก่ การปิดประตูห้องน้ำให้สนิททุกครั้งหลังจากใช้งาน เทน้ำออกจากสระว่ายน้ำอย่าง ทันทีภายหลังการใช้งาน ปิดฝาภาชนะเก็บกักน้ำอย่างมิดชิด ไม่ตักน้ำใส่ถัง หรือภาชนะตั้งทิ้งไว้ หรือที่ที่มีน้ำขัง แม้ระดับน้ำมีความลึกเพียง 1 - 2 นิ้ว เด็กมีโอกาสจมน้ำได้ทุกนาที เด็กไม่มีความกลัวหรือเข้าใจถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากแหล่งน้ำ และไม่สามารถช่วยเหลือตนเองให้ปลอดภัยได้เมื่อตกลงไป จัดทำรั้วกันบ่อน้ำ สระน้ำภายในบ้าน และไม่วางของเล่นบริเวณรอบสระน้ำ รวมทั้งจำกัดพื้นที่ในการเล่นของเด็ก หรือมีการระมัดระวังในการจุดเรือพายทิ้งไว้ในแหล่งน้ำ ทำให้เด็กสามารถเข้าไปพายเรือหรือเล่นน้ำได้ตามลำพังโดยไม่ตระหนักถึงอันตรายที่เกิดขึ้น

4. ชุมชนที่มีแหล่งน้ำเปิด หรือแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีเป็นอันตราย หรือเป็นพื้นที่เสี่ยง สูงชัน น้ำลึก น้ำวน น้ำเชี่ยว เคยมีคนจมน้ำเสียชีวิต หรือบริเวณริมทะเลที่เคยเกิดกระแสน้ำคลื่นดูด (Rip current) ต้องมีป้ายเตือนถึงอันตรายของพื้นที่เสี่ยง ๆ

5. การช่วยเหลือ

1) การกระโดดลงไปช่วยคนตกน้ำเป็นวิธีการที่ต้องพึงระวังอย่างสูง และผู้ช่วยเหลือจะต้องมีประสบการณ์อย่างมาก สิ่งที่ควรปฏิบัติมากกว่า คือ การยื่นอุปกรณ์ให้จับ เช่น เสื้อผ้า เข็มขัด ท่อนไม้ ห่วงหรือไม้ตะขอ และโยนอุปกรณ์ที่ลอยน้ำให้เกาะ เช่น ถังพลาสติก ห่วงชูชีพ ยางในรถยนต์ จากนั้นผู้ช่วยเหลืออาจเอาเชือกผูกอุปกรณ์เหล่านั้นเพื่อลากคนตกน้ำเข้าฝั่ง ซึ่งวิธีการช่วยเหลือดังกล่าว ผู้ช่วยเหลือจะมีความปลอดภัยเกือบ 100% เพราะผู้ช่วยเหลืออยู่บนฝั่งหรือยืนได้ในน้ำตื้น

2) ทักษะที่คนไทยต้องมี คือ การช่วยเหลือที่ถูกต้อง การปฐมพยาบาลคนจมน้ำก่อนส่งแพทย์ ควรเป็นหลักสูตรในสถานศึกษา ร่วมกับ หลักสูตรการว่ายน้ำเป็นในเด็ก

ท้ายที่สุด การป้องกันการจมน้ำในเด็กจะสำเร็จได้ ต้องอาศัยความร่วมมือของผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็ก เพื่อนบ้าน

โรงเรียน ชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการเฝ้าระวัง และ แก้ไขปัญหา ร่วมกับ นโยบายภาครัฐที่ต้องสนับสนุนการว่ายน้ำเป็น ในเด็กไทย เพื่อลดการเสียชีวิตจากจมน้ำของเด็กไทย
กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ เครือข่ายเฝ้าระวังการบาดเจ็บ จาก โรงพยาบาล และเครือข่ายการบาดเจ็บ จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ในการ รายงานการบาดเจ็บ ทำให้สามารถรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลการ บาดเจ็บในภาพรวมในระดับประเทศ

เอกสารอ้างอิง

สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. ข่าวกรอง เดือนกุมภาพันธ์การจมน้ำ จมน้ำ ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2547 - 2551. [สืบค้น วันที่ 15 กรกฎาคม 2555]. เข้าถึงได้จาก www.boe.moph.go.th/Annual/aesr2553/wesr_2553/wk53_13.pdf

แนะนำการอ้างอิงสำหรับบทความนี้

กาญจณีย์ ตำนาคแก้ว, พิมพ์ภา เตชะกมลสุข, อนงค์ แสง-จันทร์ทิพย์. การบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการตกน้ำ จมน้ำ ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2550 – 2554. รายงานการเฝ้าระวังทาง ระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ 2555; 43: 497-501.

Suggested Citation for this Article

Dumnakkaew K, Techakamonsuk P, Sangjantip A. Injury by Drowning in Thailand, 2007 - 2011. Weekly Epidemiological Surveillance Report 2012; 43: 497-501.

สถานการณ์
โรค/ภัยที่สำคัญ

**สรุปสถานการณ์การเฝ้าระวังอาการภายหลังได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค
ประจำเดือนกรกฎาคม 2555**

Adverse Event Following Immunization Surveillance in July 2012

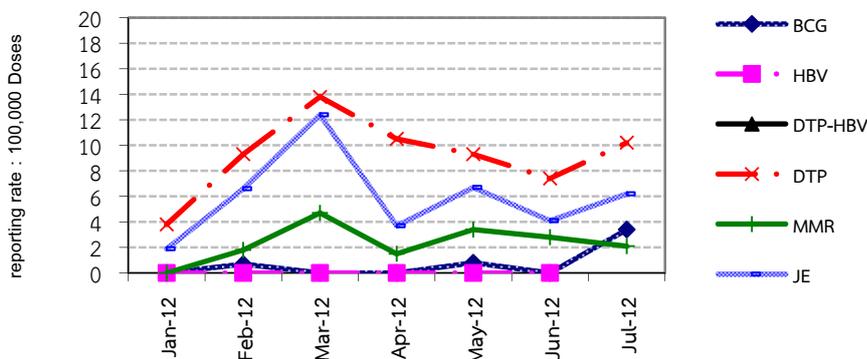
✉ kthiparat@gmail.com

ฝ่ายพัฒนามาตรฐานและวิจัยระบาดวิทยาโรคติดต่อ
 สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค

1. จำนวนรายงานสะสม พ.ศ. 2555

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม – 31 กรกฎาคม 2555 สำนักกระบาดวิทยาได้รับรายงาน AEFI จาก 59 จังหวัด จำนวนรายงานทั้งสิ้น 382 รายงาน เป็นรายงานที่มีการสอบสวนผู้ป่วย (รายงาน AEFI 1, AEFI 2) 370 รายงาน (ร้อยละ 97) แบ่งเป็นอาการร้ายแรง 144 รายงาน ในจำนวนนี้เป็นกรณีเสียชีวิต 13 รายงาน และอาการไม่ร้ายแรง 226 รายงาน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลรายงานที่มีการสอบสวน สามารถคิดอัตราการรายงาน AEFI ตามชนิดวัคซีนในโปรแกรมการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของประเทศไทย ได้ดังรูปที่ 1

หมายเหตุ อัตราการรายงาน AEFI คิดจากจำนวนรายงานที่มีการสอบสวนผู้ป่วยและจำนวนวัคซีนที่กระจายไปตามระบบ VMI ขององค์การเภสัชกรรมในแต่ละเดือน ในเดือนพฤษภาคม มิถุนายน และกรกฎาคม 2555 มีรายงาน AEFI ภายหลังการฉีด DTP-HB จำนวน 22, 20 และ 25 รายงาน ตามลำดับ แต่ไม่มีข้อมูลการกระจายวัคซีน จึงไม่สามารถคิดอัตราการรายงานได้ (รายละเอียดในหัวข้อที่ 3)

รูปที่ 1 อัตราการรายงาน AEFI ตามชนิดวัคซีนใน EPI program รายเดือน ปี พ.ศ. 2555

